

KRÚDY GYULA

Pesti szalon

KIADJA A

Pesti Szalon

1995

Ó, ha egyszer egy deli, tüzes ifjú író minket is észrevenne! Például a szerkesztőségi koszorú üde rózsáit! A karcsú ujjú gépírókat, a türelmes, égő szemű tördelőket, a vibráló idegszálú, kacchanásnyi idő alatt tovalengő szerkesztők hadát! Istennem, mennyi báj és kecs hull ki az idő rostáján megőrizet-, mi több megörökítetlenül, s minő fűszeres, század végi hangulat enyész el, még mielőtt az utókor kíváncsian nyitná pilláját reá.

Pedig mi, a Schneider Fánik, sőt, Schumayer Rózák kései utódai egyenesen áhítozunk egy mai Krúdy tollhegye után. Hisz ugyanoly' sóvár hódolattal fogadjuk vendégeinket a szerkesztőségi folyosó kávéautomatája előtt, s kínálunk szalongozólataink mellé akár üde marhahúslevest is műanyag pohárban, mint kínálták frissítővel vendégeiket az édes Pest édes asszonyai zsúrjaikon annak idején. Mégis őket, az őzikeszemű virágáruslányokat, a karcsú derekú masamódokat, a pesti szalonok úriasszonyait, de még a kölcsönruhában állást kereső édes kis tanítónőcskéket is az öröklét várja. Mert Rezeda Kázmér szülőatyja gyönyörűséggel révedezett el a kíváncsi, mohó, szomjas, kandi, majd réveteg, imbolygó, távolba néző tekintetek között, követte őket az Operabálba, a titkos találkákra, mohón sorolta a pestiek kedvelt budai randevühelyeit, s az ifjakat Szent Flórián napján kedves óbudai kiskocsmákba küldte szerelmi csalódásaikat ott kivi-gadni.

Bezzeg mi, mai amazonok az öröklét helyett csak számítógépeink fényével szemezhetünk, s ha édesbús pest-budai hangulatra vágyunk, a régi-új könyv az egyetlen menedék. A Szindbádok meszszi-re hajóztak.

Pedig hosszú szoknyánkat felcsippentve de szívesen villantanánk ki a bokánk-ból egy araszocskát, ha még egyszer, csak egyszer egy olyan író, mint Krúdy Gyula reánk pillantana.

Krúdy Gyula: Pesti szalon (Pesti Szalon Könyvkiadó)

Székely Anna